RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.247 van 28 januari 1998
in de zaak A. 67.186/X-6528.

In zake : 1. Paul VAN DEN BROECK,
2. Mathilda VETS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat W. VETS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Schuttersvest 13

tegen :

de stad LIER.

tussenkomende partij :

Fernand CHARLE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. HERMANS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Fr. Halsvest 33, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Paul VAN DEN BROECK en Mathilda VETS op 17 januari 1996 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 11 december 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier waarbij aan Fernand CHARLE de bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van een frituur op een perceel gelegen op de hoek van de Waversesteenweg en de Aarschotsesteenweg te Lier;

Gelet op het arrest nr. 60.405 van 25 juni 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 5 augustus 1996;

Gelet op de beschikking van 7 augustus 1996 die de tussenkomst van Fernand CHARLE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. VETS, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat K. KUHN, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat H. VAN GHELUWE die, loco Advocaat M. HERMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tussenkomende partij op 17 augustus 1995 een eerste bouwaanvraag heeft ingediend voor het oprichten van een frituur op de hoek van de Waversesteenweg en de Aarschotsesteenweg te Lier; dat bij besluit van 16 oktober 1995 het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier aan de tussenkomende partij een eerste bouwvergunning heeft

verleend; dat deze vergunning werd geschorst door de gemachtigde ambtenaar omdat "het ontwerp in strijd is met art. 1 van de wet op de Stedenbouw (en) de goede ordening van het gebied in het gedrang brengt en in strijd is met de voorschriften van het gewestplan gezien de ligging in het recreatiegebied. Door het afleveren van een tijdelijke vergunning wordt de problematiek van de frituurinrichtingen op de lange baan geschoven"; dat voornoemde bouwvergunning, bij besluit van 28 november 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening werd nietigverklaard wegens schending van de motiveringsplicht, doordat de "tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren door het college van burgemeester en schepenen niet werden beantwoord" en "de inplantingsplaats zich volgens de bepalingen van het gewestplan situeert in het recreatiegebied (en) de frituur in strijd is met de desbetreffende bestemmingsvoorschriften"; dat de tussenkomende partij op 8 december 1995 een tweede bouwaanvraag heeft ingediend voor het oprichten van een frituur op dezelfde plaats; dat bij het thans bestreden besluit de aanvraag werd ingewilligd; dat in bedoeld besluit de bezwaren worden beantwoord die verzoekers en andere belanghebbenden hebben doen gelden tijdens het openbaar onderzoek dat over de eerste bouwaanvraag van 17 augustus 1995 werd gehouden;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat verzoekers geen belang hebben bij de vernietiging aangezien zij "tot op heden noch enige nieuwe grief tegen het verlenen van de vergunning naar voor brachten, noch iets belangrijks te melden hebben (...)";

Overwegende dat de woningen van verzoekers gelegen zijn binnen een straal van 50 meter van de vergunde frituur; dat alleen daardoor verzoekers doen blijken van het rechtens vereiste belang bij de vernie-

tiging van de bouwvergunning; dat bijgevolg de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van de artikelen 5 en 6 van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen; dat zij in dit verband samengevat stellen dat, na de vernietiging van de eerste bouwvergunning bij ministerieel besluit van 28 november 1995, "een volledig nieuwe procedure van aanvraagvergunning diende te gebeuren (quod non)" en dat artikel 5 van voornoemd koninklijk besluit "expliciet voorziet dat vanaf de dag van het ontvangstbewijs der bouwaanvraag (tot de definitieve beslissing) een bekendmaking moet aangeplakt worden op de bouwplaats - en dat een dubbel van deze aanplakking bij het dossier moet gevoegd worden (,dat) dit niet (is) gebeurd"; dat verzoekers bovendien aanvoeren dat artikel 6 van hetzelfde koninklijk besluit niet werd nageleefd vermits "er geen enkele aanplakking (is) gebeurd en de eigenaars binnen een omtrek van 50 meter (waaronder verzoekers) niet in kennis (werden) gesteld van de bouwaanvraag"; dat deze formaliteiten volgens verzoekers "essentiële verplichtingen (van openbaarheid uitmaken) die moeten toelaten dat de belanghebbenden hun wettelijk bezwaarrecht kunnen uitoefenen"; dat verzoekers daaraan toevoegen dat "de stad Lier (ten onrechte meent) dat door de nieuwe bouwvergunning te ’motiveren’, voldaan is aan het inspraakrecht van verzoekers (, want) deze ’motivering’ gebeurde op basis van bezwaren uit een voorgaande en definitief afgehandelde procedure";

Overwegende dat de verwerende partij hierop in essentie antwoordt dat zij op 11 december 1995 een nieuwe bouwvergunning heeft verleend, die voldoet aan de motiveringsverplichting omdat zij de bezwaren van verzoekers en van derden belanghebbenden beantwoordt; dat

zij daaraan toevoegt dat volgens "een courante praktijk" de bouwaanvraag waarvoor het bestreden besluit de vergunning heeft verleend, niet moest worden onderworpen aan een openbaarmaking, dat terzake volstond om in de vergunning te verwijzen naar een eerdere, identieke, wel bekendgemaakte en aan een openbaar onderzoek onderworpen aanvraag, binnen een termijn van zes maanden wanneer de tweede bouwvergunning wordt ingediend na de eerste;

Overwegende dat de tussenkomende partij de stelling van de verwerende partij bijvalt en daaraan toevoegt dat de regelgeving geen bijzondere procedure heeft voorzien in geval een nieuwe bouwaanvraag met eenzelfde voorwerp wordt ingediend; dat zij er voorts op wijst dat "tussen de twee vergunningen in" geen nieuwe bewoners in de betrokken omgeving zijn komen wonen;

Overwegende dat verzoekers repliceren dat na de vernietiging van de eerste bouwvergunning, de aanvraagprocedure definitief beëindigd was en dat op dit -definitief afgesloten- dossier niet meer kan worden gesteund voor de tweede bouwaanvraag, dat de verwerende partij de rechtsgrond niet aanwijst voor haar "courante praktijk";

Overwegende dat krachtens artikel 3, 8˚, van het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen, wanneer voor het gebied waarin het bouwperceel begrepen is, noch een bij koninklijk besluit goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, niet zijnde een plan als bedoeld in artikel 17 van de wet, noch een behoorlijk vergund en niet vervallen verkavelingsplan bestaat, de bouwaanvragen voor "het plaatsen van frituurinrichtingen" openbaar moeten worden gemaakt op de wijze en binnen de termijnen die in de artikelen 5 en 6 van dit besluit zijn bepaald; dat de bij deze bepaling opgelegde openbaarmaking een substantiële pleegvorm is, die is

voorgeschreven, eensdeels, om aan degenen die bezwaren zouden hebben tegen de bouwaanvraag de mogelijkheid te bieden hun bezwaren en opmerkingen te doen gelden en, anderdeels, aan de bevoegde overheden de nodige inlichtingen en gegevens te verstrekken opdat zij met kennis van zaken zouden kunnen oordelen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het bouwperceel niet is gelegen binnen een gebied waarvoor een door de Koning -thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat evenmin wordt betwist dat de bouwaanvraag niet werd openbaar gemaakt op de wijze en binnen de termijnen bepaald in de artikelen 5 en 6 van voormeld koninklijk besluit van 6 februari 1971; dat noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij, de rechtsgrond aanwijzen van de door hen ingeroepen "courante praktijk" om de bouwaanvraag niet aan het opgelegde openbaar onderzoek te onderwerpen; dat meervermeld koninklijk besluit van 6 februari 1971 niet in uitzonderingen voorziet op de verplichting tot openbaarmaking; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 11 december 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier waarbij aan Fernand CHARLE de bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van een frituur op een perceel gelegen op de hoek van de Waversesteenweg en de Aarschotsesteenweg te Lier.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **M. VRINTS.**